

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

06 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie, Catan Liliana, Guzun Ion,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către avocatul Goncear Ion în numele inculpaților, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui,

Caisîn Mihail xxxxxx, născut la x, originar și domiciliat în mun. x,

Caisîn Sergiu x, născut la x, originar și domiciliat în mun. xxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 04.06.2019 – 29.09.2020;

Instanța de apel: 17.10.2020 – 24.11.2020;

Instanța de recurs: 03.02.2021 – 06.12.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 29 septembrie 2020, a fost încetat procesul penal în privința lui Caisîn Mihail și Caisîn Sergiu, învinuiți de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motiv că fapta acestora nu constituie o infracțiune.

Caisîn Mihail și Caisîn Sergiu, au fost recunoscuți vinovați de comiterea contravenției prevăzute de art. 354 Cod contravențional și liberați de răspundere contravențională din motivul intervenirii prescripției tragerii la răspundere contravențională.

S-a încasat în mod solidar de la Caisîn Mihail și Caisîn Sergiu, în beneficiul statului suma în mărime de 640 (șase sute patruzeci) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare, ce constituie costul pentru efectuarea expertizelor medico-legale, în rest cererea procurorului în partea încasării în beneficiul statului a sumei de 63 (șaizeci și trei) lei, 86 bani, ce constituie cheltuieli pentru hârtie, imprimarea textului și copertă, se respinge ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Caisîn

Mihail, la 08.11.2018 aproximativ la ora 00²⁵, aflându-se în preajma stației de călători, amplasată pe strada xxxxxx, mun. Orhei, acționând împreună cu Caisîn Sergiu, încălcând grosolan ordinea publică și manifestând o obraznicie deosebită, în prezența mai multor persoane, fără nici un motiv, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, intenționat i-a aplicat lui Rudei Alexandru și Popescu Mihail, mai multe lovituri peste diferite regiuni ale corpului cauzându-le dureri fizice. Caisîn Sergiu, la 08.11.2018 aproximativ la ora 00²⁵, aflându-se în preajma stației de călători, amplasată pe strada xxxxxx, mun. Orhei, acționând împreună cu Caisîn Mihail, încălcând grosolan ordinea publică și manifestând o obraznicie deosebită, în prezența mai multor persoane, fără nici un motiv, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, intenționat i-a aplicat lui Rudei Alexandru și Popescu Mihail, mai multe lovituri peste diferite regiuni ale corpului cauzându-le dureri fizice.

Acțiunile lui Caisîn Sergiu și Caisîn Mihail, de către prima instanță au fost încadrate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal conform semnelor calificative - huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obraznicie deosebită.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procuror prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care: Caisîn Mihail să fie recunoscut culpabil în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și să-i fie stabilită o pedeapsă de 900 unități convenționale, Caisîn Sergiu să fie recunoscut culpabil în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și să-i fie stabilită o pedeapsă de 900 unități convenționale.

3.1 În motivarea cererii de apel, procurorul a invocat că probele supuse examinării confirmă cu certitudine comiterea de către Caisîn Mihail și Caisîn Sergiu a infracțiunii incriminate, fiind prezente în acțiunile inculpaților toate elementele constitutive a infracțiunii de huliganism.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 24 noiembrie 2020, a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința în latura penală, și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează: Caisîn Mihail și Caisîn Sergiu au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și condamnați în baza acestei Legi, la pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 900 (nouă sute) unități convenționale, echivalentul a 45000 (patruzeci și cinci mii) lei, pentru fiecare. Celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

4.1 Instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță și suplimentar de către instanța de apel, a constatat, că Caisîn Sergiu și Caisîn Mihail, prin acțiunile lor au săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal pe semnele: huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obraznicie deosebită.

Instanța de apel a considerat că prima instanță, la pronunțarea sentinței, eronat a apreciat probele, fără a ține seama de cerințele art. 101 Cod procedură penală. Vinovăția inculpaților Caisîn Sergiu și Caisîn Mihail în comiterea faptelor sus-indicate, este dovedită prin următoarea sistemă de probe veridice, concludente, pertinente și utile, care coroborează între ele: declarațiile martorului Agachi Vladislav, declarațiile martorului Ștefîrța Stanislav, declarațiile martorului Rudei Alexandru, declarațiile inculpatului Caisîn Mihail, declarațiile inculpatului Caisîn Sergiu, procesul-verbal de ridicare din 03.01.2019, potrivit căruia de la Agachi Vladislav s-a ridicat un CD cu înregistrări video, care conțin imagini de la locul comiterii infracțiunii, procesul-verbal de examinarea obiectului din 03.01.2019, potrivit căruia supus examinării a fost un CD cu înregistrări video, care conțin imagini de la locul comiterii infracțiunii, ridicat de la Agachi Vladislav, procesul-verbal de ridicare din 20.12.2018, conform căruia de la șeful secției management operațional al IP Orhei, Borș Eugeniu, s-a ridicat un CD cu înregistrări video, care conțin imagini de la locul comiterii infracțiunii, procesul-verbal de examinarea obiectului din 20.12.2018, conform căruia supus examinării a fost un CD cu înregistrări video, care conțin imagini de la locul comiterii infracțiunii ridicat de la șeful secției management operațional al IP Orhei, Borș Eugeniu, raportul de recepționare a informației telefonice despre comiterea unei fapte ilicite, procesul-verbal de audiere a martorului, Ștefîrța Stanislav, din 15.03.2019, potrivit căruia acesta a descris circumstanțele cazului, procesul-verbal de audiere a martorului, Agachi Vladislav, din 03.01.2018, potrivit căruia acesta a descris circumstanțele cazului, procesul-verbal de audiere a martorului Rudei Alexandru din 31 mai 2019 potrivit căruia acesta a descris circumstanțele cazului, declarații similare făcând în ședința de judecată, procesul-verbal de audiere a victimei Caisîn Sergiu din 08 noiembrie 2018, potrivit căruia aceasta a descris circumstanțele cazului, procesul-verbal de audiere a victimei Caisîn Mihail din 08 noiembrie 2018, potrivit căruia aceasta a descris circumstanțele cazului, raportul de expertiză judiciară nr. 201925D0015 din 23.01.2019, raportul de expertiză judiciară nr. 201925D0013 din 23.01.2019.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță în mod greșit a încadrat acțiunile inculpaților Caisîn Mihail și Caisîn Sergiu din infracțiunea de acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței, acțiuni care, prin conținutul lor se deosebesc printr-o obraznicie deosebită prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, în cea de acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acțiuni similare ce tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice, prevăzută de art. 354 Cod contravențional, încadrarea juridică corectă fiind cea inițială, așa cum fusese dată în ordonanța de punere sub învinuire.

A menționat că, conform materialelor dosarului și în special probele cercetate în ședința de judecată permit cu certitudine a constata că acțiunile inculpaților întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de huliganism, prevăzute de art. 287 alin.(2) lit. b) Cod penal, fiind cert stabilit că inculpații, Caisîn Mihail și Caisîn Sergiu, aflându-se în preajma stației de călători, amplasată pe str. xxxxx mun. Orhei, încalcând grosolan ordinea publică și manifestând o obraznicie deosebită, în prezența mai multor persoane, fără nici un motiv, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, intenționat i-a aplicat cet. Rudei Alexandru și Popescu Mihail, mai multe lovituri peste diferite regiuni ale corpului cauzându-le dureri fizice. În esență, inculpații sunt învinuiți de comiterea infracțiunii de huliganism prin fapta de încălcare a ordinii publice însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, exprimată prin lovirea reciprocă.

Însă în cadrul judecării cauzei penale, prima instanță pronunțând hotărârea, contrar prevederilor art. 314 Cod de procedură penală a dat o apreciere greșită probelor, care în ansamblu dovedesc vina inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a constatat, că în speță acțiunile inculpaților de huliganism s-au petrecut în drumul din str. xxxxxxxx, mun. Orhei, care este loc public, fiind încălcată ordinea publică și, inculpații, pe lângă încălcarea ordinii publice, au acționat asupra părților vătămate prin aplicarea forței, astfel declarațiile martorilor audiați la caz, se desprinde cert că inculpații, pe drum public a inițiat un conflict cu părțile vătămate, cu aplicarea violenței.

În continuare a reținut că, prima instanță a constatat vinovăția lui Caisîn Mihail și Caisîn Sergiu de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(2), lit. b) Cod penal însă a încadrat acțiunile ultimilor în baza art. 354 Cod contravențional – huliganismul nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, ce încalcă normele morale, tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice.

Instanța de apel a constatat că în speță probele supuse examinării confirma cu certitudine comiterea de către Caisîn Mihail și Caisîn Sergiu a infracțiunii incriminate, fiind prezente în acțiunile inculpaților toate

elementele constitutive a infracțiunii de huliganism.

La numirea tipului și măsurii de pedeapsă Caisîn Mihail și Caisîn Sergiu, a considerat necesar a ține cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75-78 Codul penal, și anume, de gravitatea infracțiunii comise, motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de faptul că inculpații nu au antecedente penale, de faptul că circumstanțe atenuante și agravante nu sunt și a considerat că îndreptarea și reeducarea lor este posibilă cu aplicarea pedepsei neprivative de libertate, cu aplicarea pedepsei sub formă 900 unități convenționale, adică 45000 lei (patruzeci și cinci) mii lei, pentru fiecare, în beneficiul statului.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Goncear Ion în numele inculpaților prin care invocând incidența *pct. 12*) a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri cu menținerea sentinței primei instanțe.

5.1 În susținerea recursului avocatul Goncear Ion în numele inculpaților invocă:

- inculpații Caisîn Mihail și Caisîn Sergiu fiind audiați în cadrul urmăririi penale cât și la etapa cercetării judecătorești vina în comiterea infracțiunii nu au recunoscut-o. Declarații au făcut și au relatat toate cele întâmplate;

- pretinsele părți vătămate au refuzat de a fi examinați medico legal, astfel în dosar lipsește expertiza medico-legală, fapt ce rezultă că nici nu au avut careva leziuni corporale;

- din declarațiile date în calitate de parte vătămată Rudei Alexandru și Popescu Mihail și martori în cadrul urmăririi penale și instanței de judecată reiese în circumstanțele descrise de către părțile vătămate că prezența leziunilor corporale era necesară, din care considerente se prezumă că părțile vătămate menționate au exagerat evenimentele petrecute;

- consideră că în acțiunile inculpaților nu se regăsesc semnele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 Cod penal din considerentul că în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești cu certitudine s-a stabilit că inițiatorii conflictului au fost pretinsele părți vătămate, fapt ce se confirmă prin comportamentul ultimilor și anume conștientizând faptul și evenimentele petrecute după conflict au refuzat de a depune plângere la IP Orhei, și a fi examinați medico-legal, întru stabilirea și aprecierea leziunilor corporale;

- în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești de către acuzatorul de stat nu a fost demonstrată latura obiectivă a infracțiunii de huliganism, deoarece a fost demonstrat faptul că condamnații s-au apărat au respins un atac pe care l-au considerat ca unul real în privința s-a inițiat

de către părțile vătămate;

- motivul conflictului a survenit în urma deposedării inculpatului de cheile de la automobil, acuizarea nu adus dovezi prin care ar fi demonstrat tulburarea ordinii publice, parte componentă obligatorie a infracțiunii de huliganism, conflictul s-a petrecut noaptea pe o stradă neaglomerată, în lipsa cărorva persoane;

- condamnații nu au acționat intenționat să încalce ordinea publică, conform declarațiilor date de către Caisîn Mihail motivul iscării conflictului a fost echivoc inițiat de către părțile vătămate;

- consideră că, prin acțiunea de solicitare a bunului sustras de către unul din martori nu poate fi calificată ca încălcarea ordinii publice;

- în cazul când nu a fost aplicată violența față de persoane, nu a fost stabilit cinism cinic, obrăznicie deosebită, nu au fost stabilite alte circumstanțe, atunci acțiunile inculpaților nu pot constitui infracțiune de huliganism. Pe tot parcursul examinării cauzei de către pretinsele părți vătămate nu a fost înaintată acțiune civilă și nici nu s-a invocat careva pretenții de ordin moral sau material;

- prima instanță a dat o apreciere juridică corectă probelor acumulate în dosar, calificând acțiunile inculpaților Caisîn Mihail și Caisîn Sergiu conform prevederilor art.354 Cod Contravențional;

- instanța de apel, fără a motiva decizia sa, limitându-se doar la relatarea articolelor și fără o motivare concretă a decis aplicarea amenzii penale conform art.287 alin (2) Cod penal. Pedepsa aplicată de către instanța de apel este greșit încadrată, drept temei de declarare a prezentului recurs, servesc prevederile art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală.

6. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹ Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru inadmisibilitatea recursului ca vădit neîntemeiat.

7. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că, acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

În conformitate cu art. 427 Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel în baza temeiurilor stipulate

expres în acest articol. În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Recursul declarat de avocatul Gonciar Ion este întemeiat în baza temeiului de drept prevăzut la *pct. 12)* alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, invocând cazurile de casare incidente, în opinia acestuia, în prezenta cauză și anume: *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Verificând hotărârea atacată, Colegiul penal lărgit apreciază că aceasta cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în hotărârea adoptată, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de art. 6 CEDO.

De asemenea, instanța de recurs în prezenta speță nu acceptă criticile recurentului, precum că hotărârea instanței de apel este una nemotivată, semnalându-se astfel nerespectarea cerințelor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, care prevăd că instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Astfel, instanța de apel fiind investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat corect că, prima instanță în mod greșit a încadrat acțiunile inculpaților Caisîn Mihail și Caisîn Sergiu din infracțiunea de acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței, acțiuni care, prin conținutul lor se deosebesc printr-o obraznicie deosebită prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, în cea de acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acțiuni similare ce tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice, prevăzută de art. 354 Cod contravențional, încadrarea juridică corectă fiind cea inițială, așa cum fusese dată în ordonanța de punere sub învinuire.

Prin urmare, contrar celor invocate de către recurent, Colegiul verificând suplimentar lucrările dosarului remarcă că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, a cercetat suplimentar materialele cauzei în ședința instanței de apel, cu consemnarea lor în procesul verbal al ședinței de judecată, adoptând în consecință o soluție corectă de casare parțială sa sentinței în partea laturii penale, și a pronunțat o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează: Caisîn Mihail și Caisîn Sergiu au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și condamnați în baza acestei Legi, la pedeapsa sub

formă de amendă în mărime de 900 (nouă sute) unități convenționale, echivalentul a 45000 (patruzeci și cinci mii) lei, pentru fiecare. Celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

Tot la acest capitol, instanța de recurs reține că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, respectiv hotărârea cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la admiterea cererii de apel declarată de către procuror, ca fiind întemeiată.

Colegiul penal lărgit reține că, în recursul declarat recurentul critică în bună parte hotărârea instanței de apel, prin prisma faptului că, *acuzarea nu adus dovezi prin care ar fi demonstrat tulburarea ordinii publice*, parte componentă obligatorie a infracțiunii de huliganism, conflictul s-a petrecut noaptea pe o stradă neaglomerată, în lipsa cărorva persoane și că în cazul când nu a fost aplicată violența față de persoane, nu a fost stabilit cinism cinic, obraznicie deosebită, nu au fost stabilite alte circumstanțe, atunci acțiunile inculpaților nu pot constitui infracțiune de huliganism, pretinsele părți vătămate nu a fost înaintată acțiune civilă și nici nu s-a invocat careva pretenții de ordin moral sau material iar în opinia recurentului prima instanță a dat o apreciere juridică corectă probelor acumulate în dosar, calificând acțiunile inculpaților Caisîn Mihail și Caisîn Sergiu conform prevederilor art.354 Cod Contravențional.

Însă, verificând temeinicia deciziei adoptate de către instanța de apel, sub aspectul alegațiilor recurentului expuse supra, Colegiul consideră că criticile menționate nu și-au găsit confirmarea la caz, deoarece în urma analizei hotărârii contestate, atât cumulum de probe prezentate de către partea acuzării, cât și cele prezentate de către partea apărării, toate au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

Totodată, raportat la criticile apărătorului, Colegiul penal lărgit reiterează că acesta se referă în principal la chestiunea de apreciere a probelor. Prin urmare, reieșind din analiza textuală a recursului ordinar declarat, se constată că autorul acestuia expune conținutul rapoartelor de expertiză judiciară (f.d.72-73, 63-64) cercetate de instanțele de fond, în opinia căruia prima instanță lea dat o apreciere juridică corectă probelor acumulate în dosar, calificând acțiunile inculpaților Caisîn Mihail și Caisîn Sergiu conform prevederilor art.354 Cod Contravențional.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Din aceste considerente, Colegiul penal lărgit nu va analiza și verifica probele administrate în cauză, deoarece în speța deferită judecării nu s-a constatat discrepanța între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al probelor sau ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o redă.

De asemenea, instanța de recurs în prezenta speță nu acceptă criticile recurentului, precum că în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești de către acuzatorul de stat nu a fost demonstrată latura obiectivă a infracțiunii de huliganism, or, instanța de apel, analizând în ansamblu probele cauzei penale date prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect au încadrat juridic acțiunile inculpaților în baza art. 287 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Astfel, la caz, instanța de apel reieșind din analiza textuală a deciziei, și-a argumentat soluția potrivit căreia, probele cercetate în ședința de judecată i-au permis cu certitudine a constata că acțiunile inculpaților întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de huliganism, prevăzute de art. 287 alin.(2) lit. b) Cod penal, fiind cert stabilit că: *Caisîn Mihail și Caisîn Sergiu, aflându-se în preajma stației de călători, amplasată pe strada xxxxx mun. Orhei, încălcând grosolan ordinea publică și manifestând o obrăznicie deosebită, în prezența mai multor persoane, fără nici un motiv, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, intenționat i-a aplicat cet. Rudei Alexandru și Popescu Mihail, mai multe lovituri peste diferite regiuni ale corpului cauzându-le dureri fizice.*

Or, în speță s-a constatat indubitabil că, acțiunile inculpaților de huliganism s-au petrecut în drumul din str. xxxxxxxx, mun. Orhei, care este loc public, fiind încălcată ordinea publică și, inculpații, pe lângă încălcarea ordinii publice, au acționat asupra părților vătămate prin aplicarea forței, astfel declarațiile martorilor audiați la caz, se desprinde n că inculpații, pe drum public a inițiat un conflict cu părțile vătămate, cu aplicarea violenței.

Criticile apărătorului în partea ce se referă la faptul că condamnații nu au acționat intenționat să încalce ordinea publică, conform declarațiilor date de către Caisîn Mihail motivul iscării conflictului a fost echivoc inițiat de către părțile vătămate, și că prin acțiunea de solicitare a bunului sustras de către unul din martori nu poate fi calificată ca încălcarea ordinii publice, Colegiul penal lărgit le consideră neîntemeiate, deoarece vinovăția inculpaților *Caisîn Mihail și Caisîn Sergiu* a fost confirmată prin probele administrate, care la rândul său au fost detaliat cercetare și analizate de către instanțele de judecată.

În continuare, Colegiul lărgit reține că, analizând circumstanțele și materialele cauzei, în raport cu argumentele expuse de apărătorul inculpaților prin prisma temeiului invocat pentru recurs, Colegiul consideră că, în prezenta speță criticile ultimului sânt neîntemeiate, deoarece instanța de apel justificat a ajuns la concluzia că inculpații *Caisîn Mihail și Caisîn Sergiu* se fac vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu constatarea și reținerea stării de fapt și de drept, în care sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunilor menționate.

Mai mult, Colegiul constată că instanța de apel examinat și reținut administrat și analizat probele ce confirmă vinovăția inculpaților *Caisîn Mihail și Caisîn Sergiu* în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, consemnându-le în procesul verbal al ședinței de judecată.

În prezenta cauză supusă judecării, au fost administrate un șir de probe indirecte în coraport cu cele directe. Astfel, potrivit considerentelor teoretice și jurisprudenței, în cazul dacă există două sau mai multe probe indirecte, acestea ar putea fundamenta o hotărâre de condamnare, dacă din înlănțuirea lor logică rezultă o concluzie univocă referitoare la vinovăția inculpaților, fapt incident și în prezenta speță.

De altfel, Colegiul lărgit reiterează că, indiscutabil, chestiunea cu privire la aprecierea probelor dată de instanța de apel, care este invocată la caz printre altele și de recurent, aceasta ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea ei este de competența instanțelor de fond.

Prin urmare, având în vedere și jurisprudența constantă a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Instanța de recurs apreciază critic alegațiile avocatului Goncear Ion privind nevinovăția inculpaților *Caisîn Mihail și Caisîn Sergiu* și aprecierea acțiunilor acestora drept scop de autoapărare, or, instanța de apel a stabilit corect situația de fapt și vinovăția inculpaților de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat în faza de urmărire penală și cercetare judecătorească.

Instanța de recurs reține că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, respectiv

hotărârea cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la respingerea apelului declarat.

În acest context, dat fiind faptul că instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpaților *Caisîn Mihai și Caisîn Sergiu*, în săvârșirea infracțiunii menționate mai sus.

Deci, Colegiul penal lărgit consemnează că instanța de apel, verificând cele imputate inculpatului, a conchis corect că în speța dată au fost acumulate și prezentate instanței probe verosimile, pertinente și concludente, ce demonstrează vinovăția acestora în săvârșirea infracțiunii de huliganism, precum a fost indicat în actul de învinuire.

Astfel, Colegiul penal lărgit apreciază ca fiind eronată invocarea temeiului pentru recurs stipulat la *pct. 12)* alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, precum că *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, întrucât instanța de apel just a încadrat acțiunile inculpaților *Caisîn Mihai și Caisîn Sergiu*, vinovăția acestora fiind dovedită în baza ansamblului de probe administrate la materialele cauzei.

Colegiul penal lărgit reține că, în recursul declarat recurentul critică în bună parte hotărârea instanței de apel, prin prisma faptului că nu au fost apreciate la justa valoare probele prezentate, în opinia căruia acestea nu dovedesc vinovăția inculpatului în cele incriminate lui.

Însă, verificând temeinicia deciziei adoptate de către instanța de apel, Colegiul penal lărgit consideră că criticile menționate nu și-au găsit confirmarea la caz, deoarece în urma analizei hotărârii contestate, atât cumulul de probe prezentate de către partea acuzării, cât și cele prezentate de către partea apărării, toate au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

Totodată, raportat la criticile recurentului, Colegiul penal lărgit reiterează că aceștia se referă în principiu la chestiunea de apreciere a probelor. Prin urmare, reieșind din analiza textuală a recursului ordinar declarat, se constată că autorul acestuia expune conținutul unor probe cercetate de instanțele de fond, care în opinia acestuia dovedesc nevinovăția inculpatului.

Colegiul penal lărgit reiterează că, aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Legea stabilește că

probele admisibile sunt apreciate după pertinența, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblu lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Așadar, Colegiul penal lărgit atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului, or, din materialele dosarului penal rezultă incontestabil că *Caisîn Mihai și Caisîn Sergiu* au atentat atât la relațiile sociale cu privire la apărarea ordinii și securității publice, cât și la sănătatea integrității corporale a lui Rudei Alexandru și Popescu Mihail.

Subsecvent instanța de apel, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de părți, decizia contestată cuprinzând motive clare pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în *pct. 4.1.* din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară. Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond, or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o instanță de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârile CEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Generalizând cele enunțate, Colegiul penal lărgit, apreciază ca justificate concluziile instanței de apel, privind constatarea vinovăției inculpaților în săvârșirea infracțiunii imputate lui *Caisîn Mihai și Caisîn Sergiu*, nefiind stabilite careva erori de drept, care ar genera necesitatea intervenirii instanței de recurs în hotărârea atacată.

În concluzie, Colegiul penal lărgit statuează, că în cauza dată criticile recurentului sub aspectul temeiurilor de casare, invocate în recursul ordinar declarat, sunt nefondate, fiind axate pe mențiuni de ordin general, ce poartă caracter de dezacord din punctul său de vedere, care în esență nu conțin o expunere concretă a temeiurilor prevăzute de art.427 Cod de procedură penală cu o motivare suficientă pentru a convinge instanța de recurs despre necesitatea temeinică de a interveni în hotărârile atacate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit concluzionează că recursul declarat în cauză este neîntemeiat și urmează a fi respins ca inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se respinge ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către avocatul Goncear Ion în numele inculpaților, cu menținerea deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui *Caisîn Mihail xxxxxxxx și Caisîn Sergiu xxxxxxxxxxxx*.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **10 februarie 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion